

GORIŠKI LIST

Izhaja vsak četrtek ob 3. uri popoldne. Ako pade na ta dan praznik, izide dan poprej. Cena listu je: za celo leto 4 K, za pol leta 2 K. Za manj premožne: za celo leto 3 K, za pol leta K 1.50. Za Nemčijo je cena K 5, za druge dežele izven Avstrije K 6. — Uredništvo se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9, kamor je pošiljati rokopise. —

Geslo:
Vse za vero, dom, cesarja.

Upravništvo se nahaja v Semeniški ulici št. 16 II. nadst., kamor je pošiljati naročnino in oglase. Posamezne številke stanejo 8 vin. Oglasi se računijo po petih vrstah, če se tiskajo 1 krat 14 v, če se tiskajo 2 krat 12 v, če se tiskajo 3 krat po 10 v. Večkrat po pogodbi. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Rokopisi se ne vračajo. —

I. letnik.

V Gorici, 29. junija 1914.

22. številka.

Strašen zločin v Sarajevem.

Naš prestolonaslednik in njegova soproga **ustreljena.**

Dan dne 28. junija 1914. bo zapisan za vedno s črno, žalostno barvo v zgodovini naše monarhije. Strašen zločin, ki mu ga ni para skoro v celi zgodovini, je ta dan pretresel srca vseh zvestih in udanih državljanov. Kmalu popoldan je prinesel brzovjav iz glavnega mesta Bosne tužno in grozno vest, da sta tamkaj padla kot žrtvi zločinskega napada naš ljubljeni prestolonaslednik nadvojvoda Franc Ferdinand in njegova soproga vojvodinja Hohenberg. —

Prve vesti.

Prve vesti, ki so se razširile po našem mestu so govorile o avtomobilski nesreči, ki se je baje zgodila med Sarajevim in Mostarjem. Avtomobil, v katerem se je vozil nadvojvoda na izprehod, da je trčil skupaj z vlakom, na križ poti. Ta vest se je hitro razširila po mestu in napravila na občinstvo grozen, pretresujoč vtis. Kakor neka grozna teža je leglo na srca občinstva in v grozi in bolesti je pripovedoval eden drugemu to strasno, pretresujočo novico.

Telegrami iz Serajeva.

Okoli 11. ure dne 28. so prišli podrobnejši telegrami, ki so prinesli strašno in grozno vest, da se ni zgodila nesreča, ampak, da je bil izvršen podel, zloben atentat, ki je uničil dvoje tako dragocenih življenj.

Bomba pred konakom.

Okoli 11 ure dne 28. se je naš prestolonaslednik peljal v Sarajevski konak, kjer je hotel deliti avdijence. V tem hipu, ko je avtomobil prišel pred konak, je padla na ulico bomba, ki se je razletela s strašnim pokom in ranila več oseb. Nadvojvoda Franc Ferdinand in njegova soproga nista bila ranjena. Napadalec je zbežal preko trga in skočil v reko, ki teče po mestu. Občinstvo je udrlo za njim in cela truma ljudi je plavala čez vodo, kjer so ga prijeli ter izročili policiji. Napadalec je neki črkostavec iz Srbije doma.

Sprejem v konaku.

Nato je nadvojvoda odšel v konak, kjer se je vršil sprejem. Poklonile so se mu razne osebnosti, deželna in vo-

jaška gosposka. Po sprejemu se je nadvojvoda podal zopet v svoj avtomobil, katerega je vodil grof Harach.

Napadalec za voglom.

Nadvojvoda in njegova soproga sta se peljala iz konaka v avtomobilu proti svojemu hotelu. Na nekem ovinku je avtomobil vozil nekoliko počasneje in v tem hipu sta počila zapored dva strela in zadela nadvojvoda in njegovo soproga, kneginjo Hohenberg.

Druga brzovjavka.

Druga brzovjavka došla v ponedeljek zjutraj, poroča, da se nadvojvoda ni podal takrat v svoj hotel, ampak je šel obiskat nekega podpolkovnika, ki je bil pri atentatu z bombo težko ranjen. Pri tem je moral voziti po neki tesni ulici, kjer se je potem izvršil napad.

Napadalec je ustrelil samo dvakrat. Prvič je zadel nadvojvodo ravno v vrat, drugič pa njegovo soprogo v spodnji del života. Grof Harach, ki je vozil avtomobil, je ostal nedotaknjen. Takoj so obrnili nato avtomobil nazaj v konak, kjer sta nadvojvoda in njegova soproga izdihnila kmalu nato svoji duši.

Napadalec.

Napadalec je neki študent tudi iz Srbije. Zločinec pravi, da on ni imel nikakega političnega namena pri napadu, ampak da je hotel v smislu anarhističnih načel sploh kako odlično osebo umoriti. Oba napadalca sta v zvezi z anarhističnim klubom v Belgradu, od kjer sta dobila tudi bombe.

Še ena bomba.

Napravljen je bil tudi tretji atentat, ako bi se ponesrečil drugi. Atentator z revolverjem je nastavlil tudi bombo na cesto, koder je imel iti avtomobil.

Nadaljna poročila.

Podrobnejša poročila pripovedujejo, da je bil nadvojvoda po prvem napadu z bombo pri sprejemu blede in precej prestrašen. V sprejemni dvorani v konaku, kjer ga je čakal župan z deputacijo, je spregovoril te besede: »Prišel sem k vam na obisk in sprejet sem bil z bombo!« Nato je govoril žu-

pan sarajevski pozdravni govor, na katerega je odgovoril nadvojvoda deloma v nemškem deloma v hrvaškem jeziku. Iz konaka se je nadvojvoda hotel podati v muzej in na tej poti se je zgodil grozni zločin, ki je vzbudil v celi Evropi tako globoko žalost in tako strašno bridkost posebno v naših avstrijskih srcih.

Oba napadalca.

Prvi napadalec se imenuje Natale Čabrinović, po poklicu tiskar, po rodu Srb, a rojen v Sarajevem. Star je 21 let in delomržen ter zloben subjekt. Svoj čas je bil prav znan anarhist, zadnje čase pa je delal nekaj mesecev v Belgradu v državni tiskarni. Bomba je dobil od nekega anarhista iz Belgrada, noče pa povedati imena. Drugi zločinski ostudnež je Gavrilo Princip, star 19 let, doma iz Bosne iz okraja Livno. Pravi, da je že dolgo nasprotnik imperijalističnih idej in v nadvojvodu je videl posebljen imperijalizem, zato ga je napadel. Ljudstvo v Sarajevem je hotelo linčati oba zločince in le s težavo ju je policija rešila iz razdivjane množice.

Smrt je nastopila takoj.

Po ostadnem in počnem napadu na nadvojvoda in njegovo soprogo, je avtomobil krenil takoj nazaj v konak, kjer je bilo tamkaj zbranih več zdravnikov, toda njih pomoč je bila zastonj. V kratkem času sta bila oba, nadvojvoda in soproga mrtva. Prvi strel je zadel vojvodinjo Hohenberg, drugi pa nadvojvoda Franca Ferdinanda, ki se je takoj onesvestil. Zločinec je imel v revolverju še štiri kroglice.

Grozna novica v Ischlu.

Predvčeranjem se je komaj pripeljal naš cesar v Ischl, kjer se je hotel odpočiti in v nedeljo popoldan je že prišla tja gori strašna novica, da je mrtev Njegov naslednik, nadvojvoda Franc Ferdinand in njegova soproga. Strašno novico je nesel cesarju njegov adjutant grof Paar. Cesar prvi hip ni mogel spregovoriti niti besedice, še le po daljšem času je vzdihnil: »Strašno, strašno! Meni ni bila prihranjena nobena bolečina!« V teh težkih urah se

